

מ"ת 6881/05/19 - גביראל דוידוב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 6881-05-19 מדינת ישראל נ' דוידוב(עציר)

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקש	גביראל דוידוב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה ליציאת המבקש מהארץ לצורך חתונת קרוב משפחה בימים 22/8/19-26/8/19.

הצדדים טענו לבקשה בפרוטוקול מהיום.

המבקש נעצר ביום 15/05/2019, שהה במעצר של ממש כחודש ימים ושוחרר למעצר בית מלא עם פיקוח ערבים, עד היום, ללא עדות להפרת התנאים.

המבקש הודה בהזדמנות הראשונה והתיק העיקרי קבוע לטיעונים לעונש.

המבקש אוחז ברישיון נהיגה משנת 2016, לחובתו 16 הרשעות קודמות, ביניהן חמורות.

בפרוטוקול שחרור המבקש לתנאים המגבילים מיום 11/6/19, סוכם כי המבקש יוכל להגיש בקשה לשינוי התנאים בחלוף חודש.

ב"כ המבקש טען כי מדובר במבקש אשר אין ברשותו דרכון זר, מרכז חיון בישראל, הוא נשוי ומגדל בישראל שני ילדים ואין סיכון שיימלט מן הדין. עוד טען ב"כ המבקש לגבי התנאים הקשים של מעצר הבית הממושך ולעובדה כי המבקש עמד בתנאים תקופה ארוכה.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען למסוכנות הרבה שנשקפת מהמבקש וביקש שלא לתת בו אמון. הפנה לעבירות אותן ביצע המבקש ולתנאי העומד לחובתו.

ביום 11/6/19, שוחרר המבקש ממעצרו בתנאי מעצר בית מלא, בהסכמת המשיבה וצודק ב"כ המבקש כי סוכם שיוכל להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאים בתוך חודש.

בית המשפט העליון פסק כי בהתאם לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, לכל אדם הזכות לצאת מישראל אולם הזכות הזו אינה מוחלטת, היא בעלת אופי יחסי וניתן להגבילה מטעמים של טובת הציבור. חשיבותה של זכות היסוד מובילה לכך כי לעניין הגבלה הנעוצה בקיומו של הליך פלילי התלוי ועומד, הטעם הציבורי העיקרי המצדיק פגיעה בזכות היסוד הוא

החשש כי הנאשם לא יתייצב לדינו. לא כל חשש לאי התייצבות מצדיק הגבלת חופש היציאה מן הארץ...רק אפשרות סבירה או וודאות קרובה לאי התייצבות למשפט יצדיקו מתן צו איסור יציאה מהארץ. איסור היציאה אינו האמצעי הראשון אלא האמצעי האחרון. על כן הטלת ערובה מתאימה אשר יש בה כדי להקטין את סיכויי האי חזרה, עשויה לעיתים להיות אמצעי מתאים אשר יש בו כדי להצדיק הימנעות מהטלת איסור היציאה. (ראה: בש"פ 6654/93, דניאל בינקין נ' מדינת ישראל).

התרשמתי כי מרכז חייו של המבקש הינו בישראל. הוא בעל משפחה עובד ומגדל שני ילדים בישראל.

באשר לטענות ב"כ המבקש לעניין השהייה במעצר בית, אני מפנה לדבריו של כב' הש' עמית בבשפ 5564/11 - פלוני נ' מדינת ישראל, היפים לתיק זה:

"... אך יש לזכור כי גם מעצר בית מלא הוא בגדר הגבלה, ואף הגבלה קשה, על חירות הפרט, במיוחד בהאינא, שבירור התיק העיקרי עלול להתארך חודשים ואף שנים. אין זה מהדברים הקלים "לטפס על הקירות" משך חודשים רבים בין ארבעה כתלים. הבטלה עלולה להביא לידי שעמום והשעמום לידי חטא שלהפרת תנאי מעצר הבית ולהסתבכות נוספת של הנאשם. לכך יש להוסיף כי מעצר בית ממושך עלול לפגוע בפרנסתו של הנאשם ושל בני ביתו התלויים בו למחייתו..."

המבקש היה נתון במעצר של ממש תקופה של חודש ימים ומצוי במעצר בית מלא, ללא אפשרות יציאה לעבודה מיום 11/6/19 ועד היום.

המבחן המקובל לאיזון בין זכותו של הנאשם לחירות התנועה לבין האינטרס בקיום ההליך בעניינו הוא קיומו של יסוד סביר לחשש כי יציאתו מן הארץ תסכל את ההליך המשפטי כנגדו. התנהלות המבקש עד כה לא מעלה חשש להימלטות מן הדין.

בשים לב לחלוף הזמן מהמועד בו הוגבלה חירותו של המבקש, לאחר ששקלתי את טענות ב"כ הצדדים, את העובדה כי המבקש שוחרר ממעצר של ממש בהסכמת המשיבה, את העובדה כי המבקש לא הפר את תנאי השחרור שנקבעו, בהתחשב במועד בו נקבע התיק לטיעונים לעונש ולאחר ששקלתי את כל השיקולים המתחייבים: שמירה על זכויות הנאשם מחד וההגנה על האינטרס הציבורי מאידך, נחה דעתי כי הגיע השלב בו ניתן להעמיק את האמון במבקש, לאחר שמילא אחר כל תנאי מעצרו וצווי בבימ"ש ככתבם וכלשונם מבלי לבצע ולו הפרה אחת ותוך ששהה בתנאים מגבילים לא פשוטים, תחת פיקוח ובקרה מתמידים.

לאור כל האמור לעיל, אני מתירה יציאת המבקש מן הארץ ביום 22/8/19, החל מהשעה 00:00 ועד ליום 26/8/19, בשעה 16:00, בליווי ופיקוח המפקחת המורשית בתיק זה, הגב' דיאנה דוידוב, ת.ז. 314167073, וזאת בכפוף לחתימתה על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪, לצורך הבטחת חזרתו של המבקש ארצה והתייצבותו לדיונים הקבועים בעניינו. בנוסף, היציאה מן הארץ של המבקש תהיה בכפוף לחתימה נוספת של הערב, אביו, מיכאל דוידוב, על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪ לצורך הבטחת חזרתו של המבקש ארצה והתייצבותו לדיונים הקבועים בעניינו.

יתר תנאי השחרור יותרו על כנם בשינויים המתחייבים.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אב תשע"ט, 19 אוגוסט 2019, בהעדר
הצדדים.